1940

BÖCKEN

Medlemsblad för Kungliga Hälsinge regementes kamratförening

Pris 50 öre

Söderhamns stads och sydöstra Hälsinglands sparbank

Grundad 1854

HUVUDKONTOR: SÖDERHAMN

Filialkontor i sydöstra Hälsinglands större orter

BRIVEX

Cykeln med olika växlar.
Begär demonstration.

Ensamförsäljare i Söderhamn:

A.-B. Söderhamns Järn- & Redskapshandel

(Nordvalls) Köpmantorget Tel. 1095, 2095

Rådhuskonditoriet

serverar gott kaffe
goda smörgåsar
kaffefrukostar

Söderhamn. Tel. 2457

SKANDINAVISKA BANKEN

AKTIEBOLAG

SÖDERHAMN

Fullständig bankrörelse

Wennerströms

SLAKTERI &
CHARKUTERIAFFÄR

SÖDERHAMN

Prima varor

Tel. 2473, 2997

INSÄTT EDRA BESPARINGAR i

JORDBRUKSKASSORNA

som mot högsta möjliga ränta emottaga insättningar å **Kapital-, Sparkasse-** och **Checkräkning** samt beviljar kassornas medlemmar lån på fördelaktiga villkor. Insättarnes intressen äro absolut tryggade genom grunderna för kassornas bildande, genom avsevärda grund- och reservfonder samt genom partiell statsgaranti.

Tiden kräver ekonomiskt samarbete. **Anslut Eder därför till jordbrukskasserörelsen!**

Gävleborgs läns Centralkassa för Jordbrukskredit. **Centralplan 5, Gävle**
Rikstelefon 4846

Alltid nyheter
hos

Skotjänst

DROTTNINGGATAN 37

Tel. 4266 *GEFLE*

Andersson & Lundqvist A.-B.

GEFLE

Etablerad 1887

Skeppsklarerare.
Befraktnings-, Speditions- & Kommissionsaffär.
Sjöförsäkringar. Magasineringar.

Telegrafadress: "LUNDQVISTS"

Telefoner: Utrikesavdeln.: **5, 111, 1125, 1211, 1411, 3911, 4303, 4511.**
(i Linjeväljaresystem)
Inrikesavdelningen: **11, 1125, 1874.**

BOCKEN 1940

MEDLEMSBLAD FÖR HÄLSINGE REGEMENTES KAMRATFÖRENING

Regementets förbimarsch för översten på Rådhustorget i Gävle.

Regementet avtackat för god vakt under allvarsmättad tid.

I. 14:s fältregemente, som efter genomförd neutralitetsvakt på skilda håll vid landets gränser hemkom första veckan i september till Gävle från sina fältförläggningar, fick ett hjärtligt mottagande i hemstaden, där befolkningen kantade gatorna hälsande de hemvändande soldaterna välkomna hem efter den långa bortavaron. Särskilt vid Rådhustorget, där förbimarschen för översten ägde rum, samlades stora skaror, som gladde sig åt de väldisciplinerade och vältrimmade unga krigarnas perfekta marschordning, deras goda spänst och till synes även goda humör, vilket inte heller tagit någon skada av livet i fält.

Måndagen den 9 september hade regementet i samverkan med regementets kamratförening anordnat en högtidssammankomst i Heliga Trefaldighetskyrkan, som till sista plats var fylld av regementets personal och ett stort antal civila. Sammankomsten formade sig till en stämningsrik tacksamhetens stund över att regementet åter var välbehållet i hemorten.

Regementsstabens orkester, sammansatt av värnpliktiga amatörer, inledde programmet med "Signalmarsch" av Jonsson, tillägnad överste Ehrenborg. Stadsfullmäktiges ordförande, redaktör N. S. Norling, riktade så några hjärtliga välkomstord till regementet. Hr Norling tal var i huvudsak av följande lydelse:

När Hälsinge regemente nu återvänt till sin hemstad efter en lång period av ansvarsfylld och strapatsrik vakttjänst vid rikets gränser, kan det helt visst vara i sin ordning att en representant för stadens och ortens befolkning riktar några enkla men hjärtliga välkomstord till regementet. Det synes mig vara rik-

tigt att så sker, icke minst av den anledningen, att känslan av samhörighet regementet och dess rekryteringsområde emellan utan tvivel under dessa riskfyllda och skickelsedigra månader vuxit sig starkare, än den var på den tid då idyllerna blommade och inga faror utifrån syntes hota vårt land.

Det gläder oss alla här i gästrikars och hälsingars landamären, att vår fred intill denna stund lämnats oantastad och att vårt regemente fått välbehållet återvända hem, men det medvetandet gläder oss jämväl, att om krigsbranden flammat upp innanför Sveriges gränser, så skulle Hälsinge regemente icke tvekat att bjuda fienden ett energiskt och modigt motstånd.

Från längesedan förflutna barska allvarstider, då Sverige ofta var invecklat i krigiska äventyr, äger Hälsinge regemente en historia, som varje man under regementets fanor ännu i dag har rätt att tänka på med stolthet, men det är ju riktigt och sant, att endast den kan vara moraliskt berättigad att yvas över fädrens ära, som själv äger förmåga att i kritiska situationer vedervåga allt och är beredd att själv skapa ny historia i tider då ödesklockorna klämta.

Många mil ha under dessa sista månader legat emellan Hälsinge regemente och dess hemort, men ett och annat ha vi ju dock erfarit om hur hälsingana haft det i fält. Det må sägas utan omsvep att allt vad vi i det avseendet erfarit, har bestyrkt vad vi nog trodde oss veta förut: att vår tids hälsingar icke vansläktats från sina fäder.

Vi hoppas alla att det värsta allt framgent må besparas vårt land, men vi veta att farorna ständigt ligga på lur och att ödesdigra försämringar av vårt läge när som helst kunna inträffa. En sådan situation ställer oss alla öga mot öga med allvaret, vare sig vår ställning i livet predestinerar oss att vara med och ta emot den direkta stöten eller hänvisar oss att stanna hemma och sköta våra ordinarie sysselsättningar. I tider som dessa måste i själva verket hela vår nation vara och känna sig som en enda försvarsorganisation, rustad och beredd att om så skulle krävas värna hem och land, kultur och rättsordning med all den kraft vi förmå mobilisera. Den känsla av trygghet, vi ännu i en till ytterlighet labil situation kunna känna, grundar sig främst på det säkra medvetandet att vi obetingat kunna lita på troheten och lojaliteten hos dem som bilda vår egentliga försvarsmakt. Vi veta att de komma att göra sitt bästa om och när olyckan väller in över våra gränser.

Med dessa ord har jag velat rikta en välkomsthälsning och ett tack för god vakt till regementet. Den högtidssammankomst under Heliga Trefaldighetskyrkans åldriga valv, till vilken vi i dag samlats, har ju anordnats av regementet i samverkan med dess kamratförening. Måhända är det icke olämpligt att erinra om, att den sistnämnda av de båda kontrahenterna har förutsättningar att bli och redan i viss utsträckning är ett instrument till förstärkning av samhörighetskänslan emellan regementet och dess bygd. Inom kamratföreningen kunna alla de olika årsklasserna samlas och bevara sambandet med varandra. Idealet synes vara att alla de som i någon egenskap tillhört Hälsinge regemente — som befäl och underbefäl, som stamanställda och som värnpliktiga, ansluta sig till kamratföreningen, i varje fall sedan de lämnat den aktiva tjänsten i regementet. Många starka kamratband ha utan tvivel knutits icke minst under den nu tilländagångna mobiliseringsperioden. Det manskap, som nu kommer att hemförlovas efter väl förrättat värv i fosterlandets tjänst, bör inte förgäta de möjligheter till fortsatt kamratligt umgänge, som kamratföreningen erbjuder.

Orkestern spelade härefter potpurri ur Värmlänningarna av Randel och potpurri på Norrbottenslåtar av Råberg, varefter värnpliktige Hagman utförde ett par violinsolo, Air av Bach och Meditation av Massenet. Närmast följde så uppläsning av regementsombudet, löjtnant Lemhagen, vilken gav några prov på Albert Engströms utmärkta skildringar av svensk natur och svensk seghet genom att recitera ett stycke ur "Smålandsmystik" och det gripande "Ett tal vid en gammal fiskares grav". Löjtnant Lemhagen sjöng därefter till luta ett par egna kompositioner, "En gammal sjöman", med text av Arvid Mörne och "Avskedssång till broder Joakim", texten av Dan Andersson.

Orkesterns violinister stodo för nästa punkt i programmet, "Gammal psalm från Ådalen". Vpl. Hagman utförde härpå ytterligare ett par violinsolo, "Humoresk" av Aulin och "The old refrain" av Kreisler. Hagman utförde sina stycken med verklig virtuositet och stark musikalisk inlevelse. Han har följt regementsstaben i fält i fem månader och med sin fiol tjusat och gripit pojkarna och har därför blivit avhållen och beundrad på ett särskilt sätt.

Sedan härpå "Järnland, hemland" sjungits unisont till pianoaccompagnemang av kompositören-författaren, löjtnant Lemhagen, tog överste Ehrenborg till orda och tackade regementsstabens orkester för den högtid och den glädje, densamma spritt i en allvarlig och farofylld tid. Han erinrade om de medaljer, har vid ett föregående tillfälle tilldelat de olika musikanterna.

Översten överlämnade därefter regementets belöningsmedalj i silver till fänrik Myrgren, fänrik Barkander, furir Holmdahl, korpralen 315 vid 2:a skyttekompaniet Persson, vpl. 610 61/29 Jernberg vid 2:a bat.-stab. och vpl. 675 60/37 Konradsson vid 8:e jägarkompaniet.

Överste Ehrenborg framförde därefter sitt tack till regementets personal, som han fann ha haft det stål i viljan och den kraft i handling, som fordras när soldaterna skola fullgöra sitt värv.

Kamrater, sade översten, fältregementet har efter fem månaders vakttjänst återvänt till sin hembygd. Det tillkommer icke mig som regementets chef att fälla något omdöme om regementets tjänstbarhet, men jag kan likväl icke underlåta att inför Er, och innan vi för denna gång skiljas, framhålla att jag då lägena skärptes, fann att ni hade det stål i viljan och den kraft i handlingen, som erfordras, när vi soldater skola fullgöra vårt verk till det yttersta av vår förmåga. Jag litade också fullt och helt på de förband, som då voro mig underställda och jag vågar också hoppas, att vi hälsingesoldater, om det yttersta utav oss skulle krävts icke skulle ha vansläktats de hälsingesoldater, som med sina liv och sitt blod hava inskrivit segernamnen på våra fanor.

Vi hava under denna tid varit i tillfälle att besöka vitt skilda delar utav vårt vidsträckta land. Vi ha därigenom kommit i tillfälle att få se trakter, som varit, åtminstone för de flesta av oss, tidigare okända. Vi ha även kommit i beröring med befolkningsgrupper från dessa bygder, vilka vi icke heller tidigare känt. Trakter med olika natur än den vi ha i Gästrikland och Hälsingland. En befolkning med annat kynne än vårt eget. Med befolkningen ha vi trätt i förbindelse på ett sådant sätt, att vi, då vi anträtt återfärden, som goda vänner ha tryckt varandras händer, och vi ha blivit hälsade välkomna tillbaka, vare sig regementet skulle återvända i allvarets tid, eller om vi ville återkomma som kära gäster. Jag giver Eder alla mitt erkännande för det sätt på vilket Ni i detta avseende har vetat att skicka Eder.

Jag är tacksam för den välkomsthälsning, som har riktats till oss av stadsfullmäktiges ordförande. Det är och förblir ifrån hemmen och hembygden som vi soldater skola hämta den andliga kraft, som erfordras för utförandet av vår gärning. Värmen i denna hälsning är oss en källa till glädje.

Vi stå nu, kamrater av Hälsinge regemente, färdiga att skiljas åt för denna gång. Jag önskar Er alla och envar, och genom Er alla dem, som icke i dag kunnat vara här, lycka och framgång i Eder fortsatta verksamhet. Jag hoppas, att Ni var och en, när Ni komma hem skola mötas av arbete, och jag vet, att om landet åter kallar, vi skola i gott kamratskap rycka in, för att med liv och blod konung och fädernesland försvara.

Major Einar Appelbom framförde i några kärnfulla ord regementets tack till regementschefen, och enär rummets helgd ej tillät något "leve" ägnades översten och hans regemente en tyst minut.

Regementspastor H. B. Agardh förrättade därpå korum, som inleddes med psalmen "Jag lyfter mina händer". Han talade över orden i Davids 17:de psalm "Herrens nåd är väldig över oss". Härpå följde "Fader vår", "Välsignelsen" och "Vår Gud är oss en väldig borg". Efter "Gud bevare konungen och fäderneslandet", uttalat av generalmajoren, troppades fanorna och en pampig marsch avslutade den stilfulla högtidssammankomsten.

Minnen från dagar i fält.

När hälsingarna återkommit till hembygden, är det inte som segrare från sydliga länder som i forna tider. Charlottenberg och Överkalix skall icke i likhet med Narva och Gadebusch skrivas bland segernamnen på regementets fana. Det är som män, vilka fyllt sin plikt under 5 månaders vakt- och övningstjänst vid två av landets gränser i väster och norr, vi kommit hem för att återupptaga vår gärning. Regementet har haft förmånen att fullgöra sin tjänst under den ljuvligaste tiden på året, våren och sommaren, i delar av vårt lands skönaste och ödsligaste bygder, Värmland och Västerbotten. Det har varit lärorikt för oss att lära känna dessa bygders befolkning, så olika till sitt kynne. Fosterlandet har blivit större för oss, mer värt att försvara. Vardagsmödan som soldat i fält har väl icke alltid varit så lätt att bära i saknad av de egna kära, bortryckt från sin hembygd och uppgift, införsatt i det militära systemet, som är så lätt att klanka... Men skulle vi vapenföra ha velat vara hemma, när fosterlandet var i fara? Efteråt äro vi nog glada åt att ha fått göra detta offer för vårt land, som 5 månaders fälttjänst innebär. Kommande år skall utplåna det tråkiga och kasta glans över tiden i Värmland och Västerbotten. Här nedan några minnen:

En kulen vårvinterdag sitter vi på tåget västerut. En förtätad stämning av gemyt och allvar råder. Det är så lustigt att vara i uniform igen. Nu är det fråga om allvar. Vårt land får kanske icke längre sitta på världsteaterns parkett och åse det blodiga skådespelet. Kriget har kommit inpå oss. Först Finland och nu Norge. Tankarna bränner, vagnshjulen dundrar mot skenskarvarna, allt längre bort föres vi från de kära. Allt det nya skingrar till sist tankarna och söver till resignerad ro. Vi går att fylla vårt plikt.

Det är "Värmeland du sköna, du härliga land", som blir vår bestämmelseort. Strofen passar dåligt den kulna vårvintermorgonen, då vi marschera mot gränsen, där befästningsarbeten, vakttjänst och allt vad till fältlivet hörer väntar under tre månader. Hälsingen står där bakom vägspärren vid gränsen. Nog skall det ta' fienden några timmar att hyvla bort den. "En löpgrav till flaggstången har vi. Om fienden kommer har en av pojkarna fått order om att hissa den blågula flaggan. Vi skall kämpa till sista man under korsfanan." Så talar kompanichefen. En och annan norsk flykting smyger sig över gränsen. Då och då skymtar en prydligt klädd tysk kollega fram vid tullstationen.

Spänningen i Värmland kulminerade vid två tillfällen under s. k. givakt, högsta beredskap. Nu kanske det yttersta skall krävas av oss. Söndagen måste användas för arbete. Men en grupp hälsingar arbetar trögt av oro. Då läser en av dem dagens bibeltext. "Får vi också läsa?" frågar en. Fälttestamentet går laget runt. Det yttersta krävdes icke. Vilka egenskaper skulle i så fall ha kommit fram?

Sista kvällen i fält är regstabens officerare samlade kring fotogenlampan. Chefen tar fram en bunt gulnade papper och läser högt. Det är korrespondens från 1814, då regementet likaså låg i Värmland. Västra Ed, i samband med invasionen i Norge. Ett leende sprides över de närvarandes läppar med anledning av de analoga förhållanden, som omtalas. Där saknas varken besvär med material eller svårighet att bota hemsjuka. Sådant betyg får hälsingesoldaten på den tiden: "Hälsingesoldaten är som alla Norra Regementen blöt och längtar hem, annars borde de efter halftannat års fältlevnad kunna något tåla". Vilket betyg får hälsingesoldaten av anno 1940? Där talas om att "förposterna nu äro i det skick, att fienden ej skall utan motstånd titta in på vår gränd". Vad kan sägas om våra befästningsverk?

Vi lämna Värmland med gott betyg för såväl uppförande som fullgjord plikt för att utföra vår plikt norröver. Rörande scener utspelas, när tåget rullar genom egna bygder och de anhöriga knappt får tid att hälsa på sina soldater eller lämna dem sina paket, som får ligga kvar på spåret. Färden går natt och dag till midnattssolens land.

I norrländsk högsommar mötte oss innevånarnas misstänksamhet mot militär och tystlåtenhet. "Ja, nog är det så" var det vanligaste och enda svaret mången gång. När befolkningen upptäckte att hälsingarna ville göra sitt bästa att upprätthålla god grannsämja tinade den upp. Det var ju stamfränder, som kom. Hälsingar har nämligen enligt kyrkoherde Johanssons utsago koloniserat Överkalix.

Älven dominerade trakten vi gästade. Dagliga turer med motoriserad dragfärja bjöds oss. Idrotten dominerade fritiden för manskapet. Hälsingarna kunde glädja sig åt många segrar och mästerskap över andra regementen.

Förbanden har givetvis lämnat många spår efter sig i bygderna. Ett gott sådant är en idrottsplan med löparbana, som ett förband ställt i ordning åt bygdens ungdom. Frivilligt har pojkarna byggt löparbanan och planerat fotbollsplanen på sin fritid. Sådana spår äro hedrande.

Vistelsen i Norrbotten avslutades med en veckas fältövning, som gynnades av gott väder. Regementet gjorde en god och värdig insats. Över myrar och träsk gick ofta färden på bottenlösa vägar, vilka satte material och hästar på hårt prov. Mannarna höllos uppe av tanken på hemfärden. En dag företogs överskeppning på älven, vilket företag gick bra. Över huvudena svävade jakt- och bombplan. Det bästa med den fältövningen var, att den var enbart för övnings skull.

Bocken i fält är hemma. Dagligen har tankarna gått till hembygden. Den är oss nu kärare än någonsin. Må vi visa vår tacksamhet över att vara hemma genom att bättre fylla vårt värv. Om fosterlandet ännu en gång kräver vår beredskapstjänst, må vi då frimodigt gå pliktens väg igen.

S. N.

Meddelande till medlemmarna.

Årssammanträde kommer att hållas i Gävle före utgången av oktober månad. Kallelse till årssammanträdet sker på i stadgarna föreskrivet sätt genom annonser i pressen.

Medlemsantalet i föreningen har under året visat en glädjande ökning. Till den 15 september ha nämligen inte mindre än 451 nya medlemmar begärt inträde i föreningen.

IZAL MOCCA blandning
är kaffet för finsmakaren
ISAAC WESTERGREN & CO. A.-B. GEFLE

▪ MÖTE PÅ MOHED ▪

Kamratföreningens möte på Mohed är nu endast ett vackert minne från en underbart vacker plats och en händelserik dag. Men ändå längre tillbaka i tiden ligger de händelser, som gav kamratföreningen anledning att samlas där. Några gamla papper, skrivna av en hälsingeknekt som åtskilliga gånger varit på ett riktigt "möte", skildrar inryckningsdagen på Hälsinge regementes gamla mötesplats.

Helsinge regemente samlades dagen före inryckningen i byarna kring Mohed, och vid solens uppgång följande dag tågade hvarje af de 9 komp:erna till dem af ålder i nummerordning utsedda platser invid skogsbrynet af den omgifvande heden. Regem:tes Stab till häst bildade en grupp på midten af heden, der musiken var uppställd, afvaktande signalen.

Det var en stund af högtidlig tystnad — 1,200 man stodo väntande på Order för inryckning.

Chefen gaf så ett tecken till sin trumslagare, hvilken slog en kort hvirvel, denna besvarades från högra flygeln, der Lifkomp:t stod, och vidare i ordning af öfriga kompanier, och då Åttonde komp:ts hvirvel tystnat, stämde musiken up Reg:tets Marsch. Från alla sidor ryckte då komp:na fram på heden. 1:a och 5:e komp:er med hvar sin bataljons Fahna framför fronten.

Det uppstod ett lif och en rörelse, som jemte musiken och komp:i-trummornas jemna marschtakt, på ett slående sätt stack af mot den kort förut herskande stillheten hvarefter och sedan komp:er ordnat sig på uppställnings-linien, blefvo de der mottagne af hvar sin Bataljons-Chef, hvilka derefter under skyldrade Gevär helsade Reg:tets Chef, som, i sin ordning bragte Reg:tet sin velkomsthelsning, och sedan parade för Fahnan ägt rum aftackade bataljonerna.

Men då aftonen kom, stod det hvita tältlägret upslaget, prydt med midsommar-grönt och de för vinden svajande komp:i-flaggorna, då vid slag till chorum från lägervakten, höjde sig sången med en stämning, sådan jag sedan aldrig hört.

Detta var gammal svensk sed från (K Carls) Gustaf Adolfs dagar. Ps. 434.

Under General von Posts tid var klädseln vid Inryckningen full parad.

Sedan Reg:s Chefen helsat Reg:t, fahnorna troppats och formering till kompanier kommenderats och befäl och Manskap afdelats till Wakterna, kopplades Gevären på uppställningslinjen och kompanierna ryckte in i kompanigatorna(?) der Manskap afdelades till tältens, granris och halms afhemtande; då rapport ankommit till tj. Majoren att tälten vore aflemnade i Kompanierna samt manskap beordrade till deras resande, gafs en 1-e signal fr. Wakten och en stund derefter en 2-a, tälten på ett ögonblick samtidigt uppsattes, sannerligen en vacker anblick. Gevärsståndarna uppsattes, granriskläddes och kompanifanorna uppsattes ovanpå, hvilket gaf lägret en vacker anblick och liksom höjde det. Öfverste Reuterskiöld befallde till allmän missbelåtenhet att fahnorna skulle placeras nere på Marken.

Inryckningen till Regements Mötet var en högtidlighet, som beskådades af omkringboende ståndspersoner; damerna brukade bjudas på kaffe i "stora lägerbyggnaden" såsom Officerspaviljongen den tiden kallades.

1891
TRETORN

Tre Torn Gummistövlar

Förnämsta fabrikat.
Högsta slitstyrka.

GALOSCHBOLAGET
GEFLE

A.-B. MOTORTJÄNST I GEFLE

S. SKEPPSBRON 20. Tel. 929, 970, 1070, 5429.

NORRLANDS STÖRSTA och MODERNASTE BILVERKSTAD

ALLT FÖR BILAR

Besök vår bilutställning av Ford's senaste modeller.

KOL - KOKS

Gödselmedel

Utsäden

TELEFON

83, 465, 814, 1483

J. EM. DELIN A.-B., Gefle

RING 78

vid behov av

byggnadsträ, snickerier,

plywood, väggplattor m. m.

A/B O. LARSSON & C:o, 2 Tvärgatan 5-6, Gefle

C. P. Lindbom & Son

BYGGNADSENTREPRENÖRER

Utföra

nybyggnader och **reparationer**

till humana priser.

Försäljare av

Grus, Sand och **Masonitprodukter.**

Puts- och **Murbruk.**

Kontor: N. Stapeltorgsgatan 12, Gefle. Tel. 373 2473

BO *Fajans*

Alltid nyheter

i såväl prydnads-keramik som ugns-eldfast hushållsgods

BOBERGS FAJANSFABRIK A.-B., GEFLE

Eric Börjessons

Jern- och Redskapshandel

CENTRALPLAN

Gynna denna tidnings

ANNONSÖRER!

Rekommenderas

Belåten Swingrakare.

A.-B. SVENSK RAKKLINGA, SANDVIKEN

O. A. Johansson & C:o

GEFLE

Etablerad 1878

Import och engrosförsäljning av **Färgstofter, Oljor, Fernissor, Tekniska preparat** samt i övrigt allt som tillhör en välsorterad färghandel

Rikstelefoner: 174, 2200, 1320, 989, 1618 och 3595

Betald annonsplats.

DAG:

Sommarbilder från beredskapen.

REVELJ

Var morgon är mig som en helg,
fylld av en luftig klarhet.
Inom mig klingar en revelj
om livets underbarhet.

Och solen lyser på den halm,
som var min trötthets läger.
Mitt inre har en morgonpsalm
om allt, vad hjärtat äger.

Se, svalan stiger mot en sky,
på snabba vingar buren,
och världen ligger daggigt ny
med majglans i naturen.

Och hästarna gå på sitt håll
att undfå morgonrykten,
och varje syssla får sin roll
vid sus av fågelflykten.

Soldaten sköljer själ och kropp
vid brunnens kar i hagen.
En väldig sol går åter opp
och helgar arbetsdagen.

BREVET.

Han sitter i backen och skriver,
och ingen kan veta till vem.
Det är väl till tös eller hem.
Och timret i kvällsglansen driver.

Därnere är älven, som rinner
förbi med sitt sugande brus.
Var hage är bräddad av ljus,
och ord om allt vackert han finner.

Och gökropen ljuda från väster,
och lövgömslen skimra på håll.
Det brinner i kvällsmolnens fåll,
och allt på sitt papper han fäster.

Och älvbacken susar av blomster,
som spira av mångfaldigt slag
en skimrande sommarblå dag
för drömmar och kvällssammankomster.

Och först medan skymningen nalkas,
har drömmaren färdigt det brev,
som han i sin ensamhet skrev,
och hjärtat av kvällstöcknet svalkas.

HUSTRUN.

De sutto i en vrå på vinden.
Hon hade kommit på besök.
Ett stilla sken kring henne strök —
likt sol, fast hon var blek om kinden.

Hans ögon glimmade av livet
i frihet mot en ändlös rymd.
En man i fält. Men hon satt skymd
och log en smula undergivet.

Och hennes händer hade dukat
i dunklet här ett torftigt bord.
De hade glädjens vardagsord,
och allting var som förr det brukat.

Allt vad hans hjärta måst försaka,
blev åter levande. Kring dem
steg själens närhet av ett hem.
Beredskapsmannen såg sin maka.

Hon var den älskade, som blivit
hans like i en strid, som stod,
att hålla ut och visa mod,
hur oron än mot hjärtat drivit.

Han visste, att hon skulle stanna
och trotsa ödet på dess färd
blott för att hägna deras värld.
Och stilla lyste hennes panna.

Beredskapstjänst i bilder.

Det bästa plåstret är dock maten. Matsalen är den största som överhuvudtaget finnes, ja, utan tvivel även den vackraste, luftkonditioneringen är oangriplig, låt vara att serveringen är enkel och att servitörerna gå i skjortärmarna, så är dock mat — mat för en krigare.

Extra smörgåsbord, gåslever — eller lax med spenat och färsk potatis, käre vän, vad är det mot pölsa, mycke' pölsa, när man är riktigt, riktigt hungrig.

Har han sväljt kniven eller har han skurit sig i halsen? Det här begriper inte jag säger läkaren, här behövs elektromagnet — eller kanske ricinolja hjälper?

Det var vår och då sken solen! Nog var det varmt ibland, men trots allt kamrater, det var en ljuvlig tid. Men vad är en infanterist utan sina fötter, och tyvärr kan man inte halvsula dem också, men med en god kamrats hjälp och kronans första förband klarar man även den detaljen.

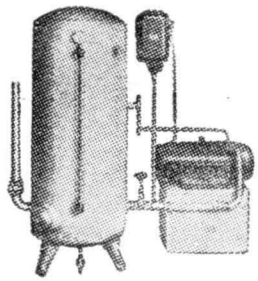
Det är inte utan att även jag trivs, mätt är jag och det skulle allt vara bra skönt att få sova.

.... dagen har ett slut, och kvällens skymning sänker sig över svenska krigares nattläger. Vaggade av ett gott samvete, sövda av ett sunt liv somnar en trött soldat, medan ron och friden lägrar sig vid hans sida, som hans sängkamrat — det är skönt även för en krigare att få sova!

Lantbrukare och Villaägare

Klipp ur denna annons.

Hydroforanläggning med Skandia utrustning.

DEN KAN HJÄLPA EDER UR EN BRYDSAM SITUATION.

Fyll i här nedan med blyerts!

Undertecknad, som ev. har för avsikt inmontera en elektrisk pumpanläggning, emotser Edra specialbroschyrer å dylika.

.....

.....

Postadr. .....

ELEKTROSKANDIA

Hamntorget 1, Gävle. **Telefoner: 3430, 3434, 5730.**

Vapen, Ammunition

Fiskredskap

Campingartiklar

STOR SORTERING.

ESKILSTUNABODEN

RAGNAR ANDERSSON.

Gefle. Tel. 75, 2675, 3646.

Oscar Åhman

Civil- och Uniformsskrädderi

DROTTNINGGATAN 28, GEFLE.

Välj ut Edert tyg i mitt stora lager.

Varumärket

för alla

SPORTARTIKLAR

hästhuvudet i hästskon utgör en garanti för bästa svenska fabrikat.

Tillhandahålles i Sport- & Järnaffärer.

A-B Elof Malmberg

GEFLE

Firman grundad år 1905

Tvåstjernan

Trestjernan

Gott Kaffe

Aktiebolaget C. Alf Ohlson

Söderhamn Tel. 1465

Hudiksvall Tel. 114

Grohmanns

Frukt

Choklad

Konfektyrer

NYGATAN 31

GEFLE

Telefoner 69 & 637

Försäljes i Gävle av

A.-B. ELEKTRO-ARMATUR

Nygatan 23.

Tel.: växel 419, 1622, 4419

Det är väl inte obekant för någon att Hälsinge regemente under den tid det låg i fält utgav en tidning under namnet "Bocken i fält". Dess vignett synes härovan. Denna tidning har för fältregementets personal varit ett internt nyhetsorgan, framförallt då sportsnyheter, och det organ, som för dem, vilka ej personligen kunnat åse händelserna, skildrat regementets svåra framfart bland prissamlingarna i det högre förband regementet senast tillhörde.

Så har naturligtvis tidningen innehållit aktuella nyheter och kungörelser, som på detta sätt lätt kunde nå alla samtidigt som fältregementets experter kunde avge ett förklaringens ord. Skämt och roliga historier från livet i förläggningarna upptog sin del av utrymmet och sist men icke minst kunde en hemlängtande kneckt få hugsvalelse i form av små notiser om hur livet framskred hemma på "roten".

"Bocken i fält" fyllde en uppgift och skulle säkert ha fått sin plats i solen om blott redaktionen och då särskilt den ekonomiska avdelningen fått tillfälle att utge ännu några nummer. Det medframsynthet och på lång sikt lagda företag, som skulle ge markenterikassorna en riklig utdelning på det kapital dessa satsat, stoppades innan det knappt börjat. Glädjen inför hemresan fördunklades av tanken på alla uppsagda annonser, vars återbäring skulle vara tidningens ekonomiska ryggrad. — Men efter ordern om att vara uppbrottsfärdig suckade chefredaktören djupt, tog sin cykel och besökte åter markenterikommissionerna, vilka, då de till sin stora besvikelse icke fick den utdelning, som en gång utlovats, avvisade alla förslag till fortsatt samarbete.

Denna förnämliga publikation, vars ekonomiskt sett sorgliga öde här i korthet målats, översändes i några exemplar till de av kamratföreningen, som kunna antagas icke ha förut läst den. Därest någon skulle känna sig manad att på något vis återgälda denna generositet mottages såväl små som stora bidrag, vilka kunna sändas till Kamratföreningens kassaförvaltare, postgiro n:r 13 73 32.

Redaktionskommittén för "Bocken i fält" tackar.

När hälsingen nu — för huru länge veta vi icke — nedlagt sitt vapen och "Bocken i fält" sin penna, vill redaktionskommittén till alla, som medverkat till tidningens utgivande framföra ett hjärtligt tack. I all synnerhet riktar sig detta till Regementschefen, som genom sitt personliga intresse väsentligen underlättat redaktionens arbete och härvid liksom i så många andra avseenden på nytt dokumenterat sin omsorg om sitt regementes manskap.

Vi tro oss våga påstå, att vår tidning varit till glädje och i någon mån till nytta och att den med intresse tagits emot av kamraterna. Det är givet, att den haft sina brister — redaktionen har ju mest fått sköta sitt uppdrag jämsides med tjänsten — men vi ha gjort så gott vi kunnat.

Vi överlämna nu pennan till vår kollega Bocken — i fred skulle man kunna säga. Fred är ju icke det världen just nu bjuder, men hittills har vårt land gått förskonat och vi må väl hoppas, att så blir fallet framgent. Skulle emellertid fosterlandet åter kalla oss till värntjänst, tro vi oss veta, att Kungl. Hälsinge fältregemente som en man står berett att ånya träda under fanorna och då även — Bocken i fält.

I september 1940.

Redaktionskommittén.

Minnen från Hälsinge regemente till Gefle museum.

Gefle nya museum avses öppnat under innevarande höst. Muséet kommer att innehålla även en avdelning rörande Kungl. Hälsinge regemente och dess historia. Vid utformningen av denna avdelning framstår det såsom i hög grad önskvärt, att det museala materialet blir så rikhaltigt som möjligt. Därvidlag kan även ett mycket ringa och obetydligt föremål äga betydelse. Ett sådant kan isolerat förefalla ganska värdelöst, men insatt i ett sammanhang kan det fylla en lucka och därigenom komplettera en bild.

Undertecknade vädja därför till folket i Gestrikland och Hälsingland att underrätta om eller insända till muséet uppgifter och föremål, som kunna vara ägnade att belysa Hälsinge regementes organisation eller historia. Skulle dylika till muséet insända föremål ej finna plats inom avdelningen, är det avsett att överlämna eller deponera i regementets egna museala samlingar, förvarade i soldattorpet.

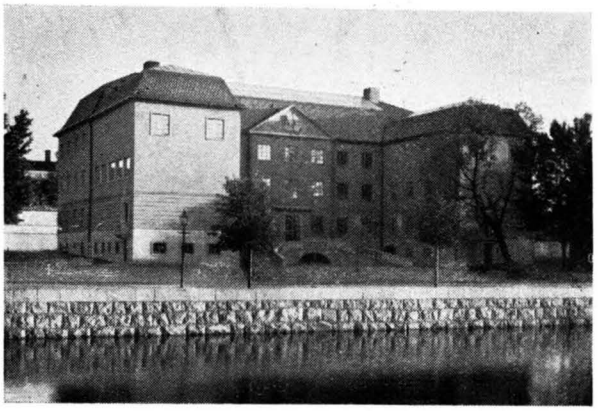
Meddelanden torde vid behov lämnas till undertecknad Humbla, adr. Muséet, Gefle, rt. 3298.

Sven Lübeck.

E. Ehrenborg. *Ph. Humbla.*

Hälsinge regemente på Gävle museum.

En intressant och lärorik avdelning, väl värd att uppmärksammas av museipubliken.

Gävle museum.

Genom den storslagna donationen av framlidne konsul John Rettig och hans maka Antonie Rettig har Gävle stad fått ett museum, som utan gensägelse kan betecknas som ett av de främsta i landsorten. Det är väl endast Göteborg, som i det fallet kan göra staden vid Gavleån den äran.

Vad detta museum rymmer på alla sina avdelningar för konst, hantverk, näringslivets skilda områden etc. ligger inte inom ramen för denna lilla artikel. Vad vi här endast ämnar påvisa, är att även Kungliga Hälsinge regemente fått sin avdelning på museet. Detta har av flera skäl ansetts motiverat, dels därför att museet utan tvivel får stor betydelse för hela länet och dess historia, dels därför att regementet efter sin förflyttning till Gävle vuxit in i staden och blivit en del av densamma, regementets historia har blivit en del av stadens egen historia.

Redan första gången då överste Ehrenborg och länsintendenten d:r Ph. Humbla dryftade spörsmålet om att bereda Hälsinge regemente en plats på museet stod det klart att idén därom kunde realiseras och att material fanns nog för att ge en relief åt regementets ärorika historia. De verkliga relikerna, såsom exempelvis fanorna, viktiga urkunder rörande regementet, den i sitt slag unika medaljsamlingen, som regementet äger i sin officersmäss, m. m. kunde det givetvis icke bli tal om att flytta över från regementet till museet — de höra olösligt regementet till — men det fanns så mycket annat, som borde kunna ge innehåll i en regementets avdelning i museisalen. Åtskilligt fanns vid regementet, åtskilligt också ute i bygderna, icke minst minnen av skilda slag från det gamla indelningsverkets dagar, små ting, kanske i och för sig icke så särdeles värdefulla, men samlade och sedda i ett större sammanhang av stor betydelse. I ett publicerat upprop i pressen — också återgivet i denna tidning — vädjade därför översten och museiintendenten till allmänheten att hjälpa till i detta speciella insamlingsarbete, för att avdelningen skulle bli så omfattande som möjligt.

— Och hur har detta insamlingsarbete och de sammanbragta föremålens musela inordning fortskridit?

Vi rikta den frågan till d:r Humbla mitt i det brådskande arbetet dagarna före museets invigning.

— För min del tycker jag att det blir en både rikhaltig, intressant och lärorik avdelning, svarar d:r Humbla. Genom de goda bidrag vi fått från regementet och genom överstens personliga intresse för saken har det enligt min mening lyckats rätt väl att ge en åtminstone sammanträngd bild av regementet och dess historia. Efter uppropets publicerande i dagspressen ha vi också fått bidrag till denna avdelning från skilda håll.

Ehuru avdelningen vid vårt besök ännu icke var fullt färdig gav den dock intryck av att bli mycket rikhaltig. En serie armémodeller av eldvapen ingår bl. a. i samlingen liksom också gamla blåsinstrument, en gåva av musikdirektör Lindvall, vidare gamla värjor av olika åldrar och modeller, gamla rotekistor och officerskantiner. En del uniformer lägger man också märke till liksom en mängd andra ting, som höra samman med regementet och soldatlivet i fred och fält. En fullständig uppsättning av gradbeteckningar och märken för specialister ingår även i avdelningen. En omfattande bildsamling ingår som en väsentlig del i denna museiavdelning. Sålunda finner man här fotografiska reproduktioner av regementets fanor, en mängd fotografier från regementets gamla mötesplats på Mohed, i färg återgivna kopior av kompanimärkena, vidare en fotografisk sammanställning av regementets medaljsamling, bilder av gamla officersboställen och soldattorp o. s. v. Som särskilt värdefull betecknar d:r Humbla den vackra samlingen av bilder av Hälsinge regementes uniformer genom tiderna — originalbilder i färg av Strokirch, vilka ingått i dennes stora och berömda uniformshistoriska arbete. En del gamla soldatkontrakt och andra urkunder belysa andra sidor av vad som hörde samman med regementet i äldre tider.

Av utomordentligt värde för avdelningen blir den planmodell i gips av överstelöjtnantsbostället i Åbyn, Hamrånge, som löjtnanten i armén A. Wickberg — han har gjort sitt livs mannagärning som underofficer vid Hälsinge regemente — och hans son redaktör Erik Wickberg äro sysselsatta med, ett drygt arbete, som emellertid nu närmar sig sin fullbordan. Efter tillgängliga källor, berättelser och kartor, ha de sökt rekonstruera det gamla, numera försvunna bostället, sådant det återuppfördes på 1720-talet efter ryssarnas härjningar på orten. Det är ingen torr och livlös stereotypt hållen modell. Genom noggranna terrängstudier ha hrr Wickberg senior och junior lyckats ge en naturlig omgivning till karaktärsbyggningen, kring vilken gruppe-

rar sig alla de större och mindre byggnader för olika ändamål, som hörde till bostället och lågo i omedelbar omgivning. Vid det närbelägna fallet i Hamrångeån står också den gamla kvarnen som hörde bostället till.

Till museets specialavdelning för regementet har också utarbetats belysande översiktskartor över regementets fälttåg under tidernas lopp, platser i fjärrbelägna länder, där regementet skrivit sin ärorika historia och från vilka namn och år äro präntade på regementets fana.

Det är ingen överdrift att påstå att Hälsinge regementes avdelning på museet, som här omnämnts mycket summariskt, är både intressant och lärorik, och man har alla skäl tro, att den kommer att bli livligt uppmärksammad bland museibesökarna. Med tiden kan avdelningen också växa. Det är i varje fall d:r Humblas förhoppning.

V—e.

Ännu 9 indelta soldater kvar vid Hälsingarna.

Vid Kungliga Hälsinge regemente finns det ännu 9 indelta soldater kvar, och det torde därför dröja ännu några år innan de sista spåren av indelningsverket försvinna vid detta regemente. De kvarvarande äro furirerna 83/5 Norén från Järvsö med 47 tjänsteår, 55/8 Trygg från Forssa med 44 tjänsteår och 32/1 Sääf från Segersta med 40 tjänsteår samt soldaterna 39/1 Thyr från Segersta, 39 tjänsteår, 121/2 Björk från Alfta, 40 tjänsteår, 138/3 Höglund från Dalarna, 39 tjänsteår, 11/7 Krig från Delsbo, 40 tjänsteår, 126/8 Grip från Forssa, 39 tjänsteår, och 147/8 Mård från Forssa, 39 tjänsteår. En tionde fanns kvar ännu till den 1 juni i år, nämligen furir A. J. Hedin från Arbrå, som då avgick efter ej mindre än 51 tjänsteår.

Av de kvarstående tjänstgör furir Norén, som med sina 65 år är äldst inte bara till tjänste- utan även till levnadsåren, såsom dagkorpral vid 10. kompaniet, furir Trygg hos tygofficeren och furir Sääf hos köksföreståndaren. De andra tjänstgöra hos kasernofficeren, som dagkorpraler etc. Ett vandrande hederstecken bland de indelta med traditioner, kallat "Karolina Bergströms klocka", innehas för närvarande av furir Norén.

Furir Norén fyllde den 13 dennes 65 år. Hans kompanichef, kapten Berndes, framförde kompaniets lyckönskningar till furir Norén och samtidigt överlämnades en minnesgåva från kompaniet. I sin tjänst vid 10:de kompaniet har har alltid varit omtyckt och aktad, varför hela kompaniet hyllade honom på hans högtidsdag.

Telefoner:
416 & 3916

OLSSONS
BLOMSTERHANDEL

NYGATAN 15

GEFLE

Soldaten trivs i en välsittande *uniform.*

Beställningar mottagas på uniform m/39 i helylle till ett pris av **95 kr.**

Trench-coat av militärmodell med löstagbart yllefoder **85 kr., 95 kr., 140 kr.**

Lägermössa **1:75, 3 kr.**

Fältskjorta m/39 **5 kr.**

Slips och regattes m/39 **2 kr.**

konsum alfa
Varuhuset GEFLE

Ryssarnas angrepp på Gefle år 1719.

Utdrag av Bergmästaren G. Walerius den 12 december 1719 till Kongl. Bergskollegium avgiven "Relation om bärgverkens tillstånd uti Upland och Westernorrland år 1719".

Den 30 anlände fienden kl. 3 om morgonen till Harnäsviken först med några och 20 galejor, och strax efter 30 och några fartyg, som man kunde räkna, der landstigning genast skedde. Öfverstelöjtnant Taube stod der till försvar med 400 man av finska regementena, men med order att inte våga någon träffning, der fienden skulle finnas vara honom öfvermäktig, på det att vårt hufvudförsvar icke måtte försvagas af några nederlag, och att fienden icke genom tagne fångar måtte få kunskap om våra stridskrafter, hvarför han drog sig tillbaka till Gefle. Strax derpå blev Harnäs Bruk, med dess hammare, masugn, mjölquarn och andra tillhörige hus stuckne i brand.

Imellertid utskickade fienden kosacker att rekognosera, hvilka kl. 6 om morgonen stötte på en vår förpost vid Gärsta by, 3/8 mil från staden, men foro genast av igen och dervid antände de byar, som lågo i deras väg. På södra sidan afbrändes äfven alla byar samt Elfkarleby på vestra sidan om elfven och skulle nog äfven Elfkarleby bruk och assessor Leijells gård Fleräng, 1/2 fjärdingsväg från Harnäs icke hafva undgått samma olycka, om han låtit igenstänga förhugga och förvilla vägen så att de ej hittat dit.

Det manskap, som under general Hamiltons kommando befann sig i Gefle, bestod af de finska regementena af generallöjtnant Armfelts armé och jemvel något kavalleri, tillsammans vid pass 1,000 man, jemte bruksfolket och allmogen i Gestrikland ungefär 12,000 man, som alla en god tid förut blifvit indelade i kompanier, försedde med ammunition och gode gevär samt på alla sätt uppmuntrade till kraftigt motstånd.

Efter man stundligen väntade angrepp af fienden, och för att manskapet måtte få bättre vara i beredskap att taga emot honom, lät herr generalen dem på eftermiddagen marschera utur staden och lät genom nedrivande af alla gärdesgårdar, småhus och lador göra platsen och fältet ren, samt uppställde manskapet på en fördelaktig plats i full slagordning, formerande linjen så att dess högra flygel betecktes af ett brant berg, och den venstra af några instängda vretar, hvarest gärdesgårdarna och några hus stodo i vägen och kunde hindra fienden att bryta in i flanken. I bröstet ställdes under en artillerilöjtnants inseende 6 fältstycken som generalen låtit anskaffa 2 från Falun och 4 från Jämtland.

I sådan ordning blef manskapet stående i 4 dygn på fältet på det sättet att de hvar för sig bakom själfva linjen uppreste hyddor af gärdsel och granris till betäckning för sig och sina gevär, och der de kunde hvila, medan de voro så nära till hands, att hvar och en hvid ringaste vink var på sitt förelagda ställe.

Imellertid hade fienden på alla höjder och berg i skogen sina kunskapare ute, angrep ock förposten vid Gärstad med sina kosacker för att narra den med sig in i skogen, der man efteråt förnam att fienden instuckit ett starkt parti i försåt, till att uppsnappa från vår sida tagna fångar, hvilket dock på allt sätt var försiktigt förebyggt genom sträng befallning att de icke måtte draga sig inåt skogarna, så att fienden icke kunde få något vidare kunskap om vårt tillstånd, än af ett eller annat kvinnfolks berättelser, som de infångat. Men i öfrigt var allt å vår sida så stilla och tyst utan ringaste buller, att han ej kunde veta, hvad tankar han kunde draga deraf.

Derför kunde fienden icke af det stolta utseendet, som den uppställda linjen och de å fältet uppresta hyddorna gjorde jemte de om nätterne uppgjorda eldarne annat döma, än att vi voro fullkomligt istånd att taga emot honom, och derför fann han sig intet kunna uträtta på denna sidan, varför han drog sig ur Harnäsviken till et fäbodställe 1/2 mil öster om staden benämndt Kastet, der han dolde sig med sina galejor bakom en skogsudde, och uppkastade strax sina kosacker på södra sidan om Geflefjärden, för att undersöka landet, stickandes eld på några under staden hörande välbyggda fäbodar.

På norra sidan om fjärden 3/8 mil från Hille kyrka satte han äfven i land, och framfor der med sina kosacker på vanligt sätt, sättande eld på några hölador som han överkom. Sjöledes försökte han ock en och annan gång att löpa in med några galejor, och dessutom gående norrut under Limön med åtskilliga fartyg, hvilket i hamnarna inlupna fiskare och sjöpatruller visste att berätta om, sålunda görande min af, att antingen gå Gefle förbi längre norrut eller ock att försöka en landstigning vid Hille Masugn och sedan gå tillbaka till staden.

Af sådana fiendens rörelser hade herr generalen strax kunskap, hvarför han drog manskapet från den först upställda linjen till ett lämpligt ställe mellan staden och skogen bakom Stenbergs gård, så att fronten gjordes österut emot fienden vid Kastet, och på norra sidan invid norrån och de där belägna qvarnar utstakades en slagordning med utsatta platser för hvar officer och dess folk.

Att sjöledes hindra fiendens inlopp, hade genom hr generalens anstaltande en skans redan förut blivit anlagd uti inloppet med stycken under en styckjunkares kommando, försedda med nödigt artillerifolk och all behörig ammunition samt nödig besättning under en kapten, af 40 man och dessutom åtskilliga som blivit så skadade att de inte kunde göra tjenst i fältet. Ifrån denna skans blef fienden, så ofta han med sina galejor tedde sig fram i fjärden så mött med styckeskott, att han genast måste vända om igen.

Skulle fienden på Hille Masugns sida velat göra infall, der en liten utpost var ställd, så var icke allenast vissa af kavalleriet beordrade att vid första vink bevaka den platsen utan ock till infanteriets hastiga ditskaffande den anstalt vidtagen, att vid Tolffors Bruk och invid staden några hundra hästar från landet voro inskaffade och i beredskap, hvarmed infanteriet i hastighet kunde rycka fram, till dess den öfriga armén kunde komma till hjelp.

Som fienden på alla ställen omkring staden och från höjderna i skogen observerade våra anstalter och fann att allt passage, så sjöledes med galejorna, som på landsidan var honom betagen, så igenom guds nåd slike försiktigt tagna författningar, samt den kunskap fienden fått om våra tvenne kommenderande generalers, Hamilton och Armfelt närvaro, kunde han ej finna att för honom något var att uträtta här, hvarför han drog härifrån tillbaka söderut den 2 Augusti om aftonen, sedan han afbränt några fäbodar och hölador här i nejden.

Sedan följer

"Extract af Häradzrättens Höste Tingz Protokoll med Hille och Wahlbo Sochnar uti Strömslund d. 20. oktober 1719."

Vilket i huvudsak innehåller en redogörelse över "Wärderingar öfver den skada som wijd Fiendens infall här i orten förledne Sommars blifwit tillfogat nedanskrefne Personers fasta och Löse Ägendomb".

ALLT för reglementsenlig MILITÄREKIPERING
till humana priser. Till landsorten mot postförskott.

LIDHOLMS DROTTNING-GATAN 30, GEFLE

Vid behov av

Tobaksvaror

och

Rökutensilier

vänd Eder med förtroende till

Bengtssons Tobakshandel

Nygatan 25, GEFLE Tel. 1869

FOGELBERGS KAPPAFFÄR

GEFLE

Bästa fabrikat. Största urval.

Armbands-ur

finnes i stor sortering och olika prislägen hos

K. PERSSON

Ur- & Optisk affär

Telefon 2174 *Söderhamn*

Militärekiperingen i Gefle

CARL A. OHLSSON

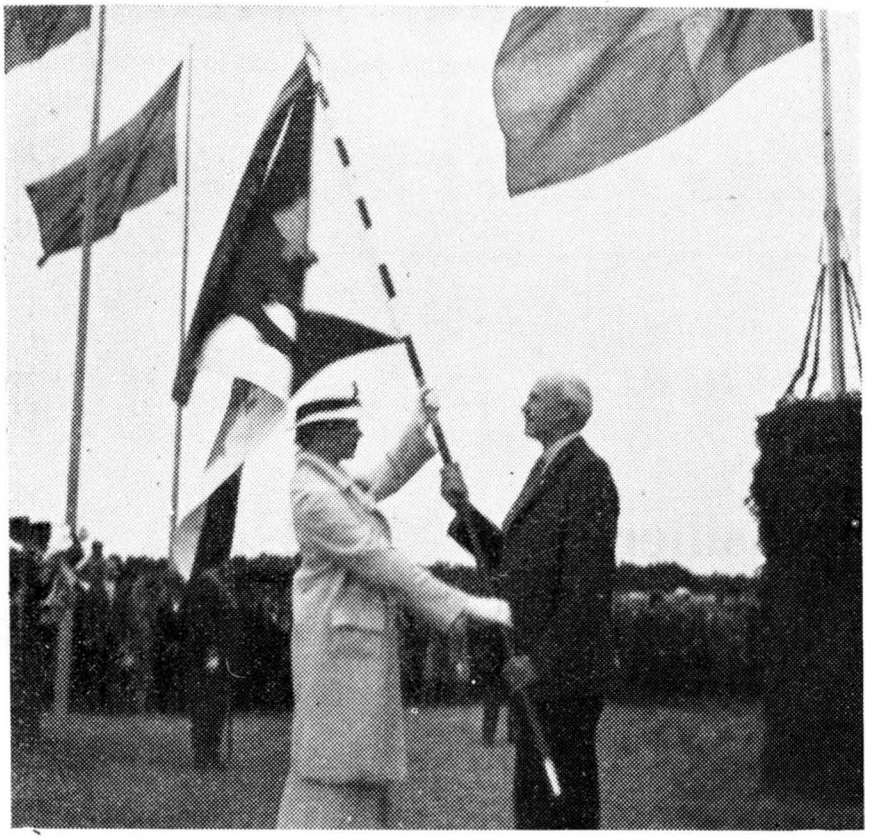
DROTTNINGGATAN 23

GEFLE

EMBOKA

KAFFE

Till den smaken finns inte maken

Fanan överlämnas av överstinnan Ehrenborg.

Kamratföreningens möte på Mohed den 13 augusti 1939.

Säkerligen var det med mycket blandade känslor som kamratföreningens medlemmar hörsammade kallelsen och samlades till Hälsinge regementes gamla mötesplats på Mohed. De flesta medlemmarna hade väl endast hört talas om mötesplatsen, andra åter hade kanske passerat den någon gång på en resa genom det vackra Hälsingland, men för en hel del skulle det bliva ett återseende av den plats där de kanske upplevt den lyckligaste tiden under sitt liv. Vad som stod i mänsklig makt var gjort för att den dagen icke skulle bliva en besvikelse för någon, och då dessutom festen gynnades av det mest underbara väder, fanns det ingenting som kunde hindra dagen att bliva lyckad. De mest djärva förhoppningar om deltagarantalet överträffades. De som i förväg anmält sig voro endast en bråkdel av de som kommo. En oändlig rad bilar och bussar, cyklar och fotgängare samlades till mötet på Mohed. Där träffades gamla kamrater, som icke sett varandra på många år, där ljögs och berättades, där drogs historier, och gamla knektar gingo kring på den gamla lägerplatsen och upplevde sin egen ungdom på nytt. Och vad än den nya tiden medfört av bekvämlighet, vad skickliga chefer ha skapat av skönhet kring ett kasernetablissemang, kan dock säkerligen ingenting mäta sig med den idyll, som låg vid Florsjöns strand på gamla Mohed.

Kl. 11 skedde förgaddring och generalmönstring på västra uppställningslinjen. Överallt stodo gamla hälsingeknektar i lederna. Här stodo gamla kompanichefer på samma plats som de stodo för snart 30 år sedan. Och efter avlämning av det gamla regementet skedde avmarsch till minnesstenen, där regementet uppställdes i öppen fyrkant. Festligheterna inleddes med en välkomsthälsning av syssloman Lindley, varefter fältgudstjänst förrättades av kontraktsprosten B. Thune från Söderhamn. Därefter överlämnade överstinnan Ehrenborg fanan från kamratföreningens damer. Musiken spelade och svensk lösen sköts.

Så bestegs talarstolen av föreningens ordförande generalmajor Söderhielm, som höll högtidstalet. "En midsommardag för ungefär 45 år sedan stod en ganska ung underlöjtnant i talarstolen på ungefär samma plats som nu", började han, "framför honom stod beväringsbataljonen i öppen fyrkant. Solen lyste, de nyskurade knapparna blänkte och underlöjtnanten talade om fosterlandet och dess behov av värn, om vad det gav och vad det krävde.

Nu står den dåvarande underlöjtnanten här som en gammal man och tiderna äro helt annorlunda." Generalen talade om de politiska förhållandena kring försvaret under de senaste årtiondena, om de gamla solbelysta, lugna, bekymmerslösa tiderna, om undermineringsarbete och klasskamp, om försvarets renässans, och om de förhållanden som nu råda. Han berättade med den kärlek som endast en gammal hälsingeknekt kan, om minnen från den gamla mötesplatsen och gav en kort skildring av ett ärorikt regementes historia. "När man nu tänker på Mohed blir Florsjön och dess stränder medelpunkten, utsikten från brinken, vattnet, ängarna, omramade av mörka skogar och blånande berg. Allt föreföll för oss alla — varifrån vi kommo — bli ett med hembygden, som på så sätt följde oss hit. Och det yppersta beviset för den sammanhållning som förekom här, få vi i dag, då vi se på varandra och räkna de skaror som samlats här." Talet avslutades med ett leve för regementet. Därpå blev det kyrkkaffe och konsert av regementets musikkår.

Kl. halv 4 började årsmötet under ordförandens ledning, och vad där förekom är kanske en annan historia.

Så var tiden inne för att samlas till middagen som serverades i ett tält rymmande 500 personer. Det fåtal biljetter till detta evenemang, som icke voro i förväg beställda såldes på ett par minuter. Just när middagen började föll de första dropparna på tälttaket, vilket dock icke på något sätt minskade

glädjen under detsamma. Generalmajor Söderhielm hälsade gästerna och höjde levet för konungen. Delsbostintan bidrog till muntrationen med ett strålande humör och många roliga historier. Och jublet stod högt i tak, då hon hälsade sin vän disponent Granström med: "Är du 'är å gösse, fast du inte är militär". Kapten Nielsen läste telegram, bland annat från generalmajor Holmqvist, generalintendent Söderbohm, general Nygren, generalmajor Säfwenberg m. fl., som alla beklagade att de icke kunde deltaga i festen. Så sjöngs en trevlig bordsvisa, vari alla deltogo av hjärtans lust. Föreningens ordförande tackade sedan alla som ordnat festen, särskilt lottorna, som skötte utspisningen. Så överlämnades till generalen, som ett bevis på föreningens tacksamhet för alla hans insatser, en bordsflagga med den gyllene bocken och till slut tackade överste Ehrenborg för maten i ett tal, där han uttalade sin glädje över kamratföreningens fest och den tillslutning den fått och slutade med att utbringa ett leve för föreningen. Så lovade kapten Nielsen att det skulle bliva dans på bryggan så fort regnet slutade, och så småningom klarnade det och man samlades vid pionjärernas dansbana, där dansen träddes medan solen sjönk bakom Florsjöns bortre strand.

En händelserik dag var slut och åter skildes gamla och nya vänner åt. En och en lämnade de exercisheden, flaggorna gingo ned, glammet tystnade och snart stod åter minnesstenen ensam kvar.

Övre raden: Syssloman E. Lindley håller välkomsttalet, och till höger högtidstalar generalmajor Söderhielm. I mitten talar överstinnan Ehrenborg före överlämnandet av fanan till kamratföreningen.

Nedre raden: T. v. tågar deltagarna in på platsen framför minnesstenen, som synes på bilden längst till höger. I mitten en av granrispelarna framför minnesstenen, bevakade av gamla knektar i Hälsinge regemente.

Översten har ordet i en omdebatterad fråga.

I pressen hava framkommit uttalanden, icke minst från politiskt håll, att vi soldater i fält skulle hava förfallit till ett uppseendeväckande spritmissbruk. Jag tillbakavisar med skärpa dessa påståenden för regementets del och jag vill dessutom icke underlåta att betona, att dylika generella uttalanden äro direkt skadliga för den goda andan inom ett regemente.

Från hembygden skola vi hämta stöd och kraft, men vi skola icke få lömska knivhugg, som såra.

G. EHRENBORG.

En hederssak

bör vara för varje medlem att under året värva minst en ny rekryt till vår förening. Upplys de kamrater Ni träffa om vår verksamhet och all den trevnad, som vår sammanslutning kan skänka dem. Nöj Eder icke med att de säga: "Jag skall tänka på saken!" eller "Jag får väl se!" Släpp dem icke förrän Ni förvissat Er om, att de insänt inträdesanmälan.

Vid inträdesanmälan behöver endast fullständigt namn och adress uppgivas samt om föreningens kamratnål önskas.

Begär alltid

HELSANS VICHY- SODA- SELTERS- VATTEN

Tel. 329 **Mineralvattenfabriken Helsans Nya A/B i Gefle.** Tel. 329

Kontrollant: Professorn Med. Dr. Greve Carl Th. Mörner.

BJÖRNKLÄDER

äro SEGSLITNA ARBETSKLÄDER

"Flera generationer ha köpt SILVER hos oss och blivit belåtna."

Wahlbergs

JUVELERAREFIRMA

Drottninggatan 33 GEFLE

Betald annonsplats.

Med tull och skatt

blir prisskillnaden proportionsvis liten mellan ett kvalitetskaffe och ett "billigt" kaffe. Kvalitetskaffet är emellertid åtskilligt drygare.

Det är därför idé att köpa

GEVALIA

Kvalitetskaffet till moderat pris

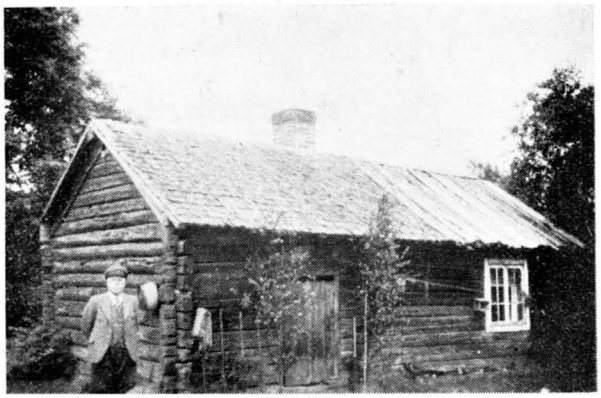
Livränta
ersätter
Pension
likasom ock
ett tillförsäkrat **KAPITAL** - större eller mindre -
lättar ålderns börda!

BEGÄR UPPLYSNINGAR av

Livränte- och Kapitalförsäkringsanstalten i Gefleborgs län

CENTRALPLAN 5

Från det gamla indelningsverkets dagar.

Gammal soldatstuga i Kågbo by, Hedesunda socken, fotograferad 29/6 1939. Obs.! Soldattavlan ovanför dörren.

Soldattorpet i parken vid Kungl. Hälsinge reg:tes kaserner, Kungsbäck. Stugan hitflyttades år 1912 från Ljusdal. Var förr bostad åt soldaten för roten n:r 88 i Bäckebo by, Ljusdals socken.

Var Hälsingesoldaten för blöt och längtade han hem?

Hälsinge regemente hade 1814 i samband med fälttåget mot Norge befunnit sig i Värmland, bl. a. vid Charlottenberg.

Sedan order om regementets hemmarsch utfärdats erhöll dess chef från en god vän i framskjuten ställning i ett personligt brev — vilket nu befinner sig i officerskårens ägo — följande kärnfulla och humoristiska kommentar till denna order.

Fredrikshall den 9 Oct: 1814.

S: T: Herr öfverste Lieutnant m. m.

Under gårdagen Expedierades Orderna angående Helsinge Regementes flyttning och om några dagar måste det således kunna vara gjort, så att Tit: nu därmed kan trösta sina opskrämda får. Icke tror jag att faran är så stor som dessa och Tit: sjelf föreställer sig, men kunde blifva det, om opinionen och inbillningen finge fritt spel utan att söka hindra dess värkningar. Man gör utan tvifvel all möjlig rättvisa åt Tit: som om sina troupper, men (förlåt min upriktighet), om den nu, som Tit: säger, är découragerad så torde den blifvit det af Tit: som om jag ej bedrager mig är den mäst découragerade och som har vist det åt befäl och troupper, hvaribland det spritt sig som en löpare eld. Vänskapen talar fritt språk men jag har den tanken att Tit: som man säger, m å l a t f a n p å v ä g g e n f ö r s i g o c h a n d r a, och sjelf litet skrämd, äfven mycket opskrämt andra. N. N. har tillstyrkt flyttningen ej så mycket för faran af sjukdomen, som opinionen hos folket och nu måste det snart blifva slut på den jämmern. Jag blir ändå vid min sats att Helsinge Soldaten är som alla Norra Regementen, blöt och längtar hem, annars borde de efter halftannat års fältlefnad kunna något tåla. Jag går ändå längre och raisonerar philosopohignement om orsaken till den hastiga förändringen hos dem och påstår att det undantag som gjordes med Helsinge Beväring, då den behölls vid Armén, är mer än man tror skulden därtill; missnöje och ledsnad har väckts hos gossarne och småningom spridt sig helt oförmärkt ibland de älde och man vet att sinnets sjukdom verkar på kroppen och ibland en sammanpackad Soldathop blir det febrar och smittsamma sjukdomar. Så mycket angelägnare bör man vara att distrahera dem ifrån ledsamma tankar och framför allt ej låta dem märka annat än lugn, man kan lika väl taga sina précautioner till deras förmån. Ännu en gång förståelse för Tit: ömhet för sitt folk, och kännedomen att Tit: i det fallet öfverträffas af ganska få, hafva gjort mig öppenhjertig och jag vore högst ledsen om Tit: i detta brefs innehåll såg annat än den orygglige vänskap med vilken jag tecknar mig

Herr öfverste Lieutnantens och Riddarens
tillgifne öd:ke tjenare.
N.

P. S. Jag skall hos H: Ex: anmäla angående Cap: Rehausen.

Major C. M. Huitfeldt.

Majoren Carl Moltke Huitfeldt, Djursholm, avled den 31 juli på Filipstads lasarett.

Major Huitfeldt var född i Ljusne 1880, blev student i Stockholm 1900, underlöjtnant vid Hälsinge regemente 1903, löjtnant 1905, kapten 1917 och övergick 1926 till övergångsstat. År 1931 utnämndes han till major i armén.

Han var åren 1926—1929 anställd i Pensionsanstalten Sverige och från 1929 i Svenska personal-pensionskassan. Närmast efterlämnar han maka, född Gröndal, två söner, en dotter samt syskon.

Från sin tjänstgöring vid Hälsinge regemente efterlämnar han minnet av en duglig och human officer och en särdeles fin och behaglig personlighet. I Gävle var han stormästare i sällskapet N. T. under 1920-talet.

Gefle Manufaktur
Aktiebolag
Strömsbro

Svanens

Flaneller
Kulörta Bomullstyger
Hemslöjdsgarner
(äkta färger)
rekommenderas

Civil ELLER *inkallad*

— jag är aldrig utan Läkerol. Jag har blivit van att alltid ha en ask Läkerol i fickan, och det är ingen dålig vana. Läkerol passar i alla väder och håller halsen i form. Och så uppfriskande och god i smaken se'n!

Läkerol

Sundsvalls Enskilda Bank
Aktiebolag

Kontor i Gefle: Drottninggatan 28

Gefle 1940. Gefleborgs Tryckeri A.-B.

Allt inom

UR och OPTIK

finner Ni hos

G. SJÖGREN

Ur- och Optisk affär

Telefon 10731 BOLLNÄS

Nya A.-B. J. Fr. Brolin

SKEPPSMÄKLARE & SPEDITÖR

Stugsund & Söderhamn

KOL OCH KOKS

Telefoner: SÖDERHAMN 4137, 4194 & 4167

BESÖK

Claes E. Johansson

Välsorterad

Manufaktur-, Trikå- och Kappaffär

Goss- o. Herrekipering

Etablerad 1879 Bollnäs, tel. 10073

STRÖMMING

läcker mat

som uppskattas

Ät mera strömming!

E. Bergströms

Bosättningsaffär

Tel. 10874 BOLLNÄS

SPECIALITÉ:

Kaffe- och Bordsserviser

i svenskt porslin

Lokal: invid Sundsvallsbanken å Stationsgatan

Stor sortering av lämpliga

Hederspresenter

och många goda uppslag på sådana kunna erhållas hos

HOVJUVELERARE E. JOHANSSON

Nygatan 37 GEFLE Telefon 172

Köp Edra Mejeriprodukter

från

Gefleortens Mejeriförening

Åkersons Kol

Telefon 15, 1115

Husqvarna Cyklar

starka

lättgående

eleganta

Besök vår försäljningslokal i Gevaliapalatset.

Tel. 365, 2365.

Husqvarna Depôt

GEFLE

Gefleborgs Läns Sparbank

GEFLE

Grundad år 1863

Avdelningskontor på ett trettiotal platser inom länet.

Betalar alltid högsta ränta på insatta medel.

Utlämnar lån på fördelaktiga villkor.

Min vän här är platsen i Norden,
som tack vare PIX nu är vorden
mest älskad och ärad på jorden.

Bocken 1940

Dokumentet är skannat med upplösningen 300 pixlar/tum (120 pixlar/cm) och är direkt överfört till filformatet PDF (ver 6.0 eller senare). Arbetet har utförts av **Ulf Holmberg 2008-04-10**.